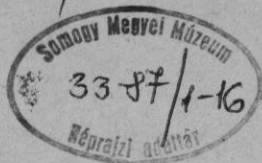

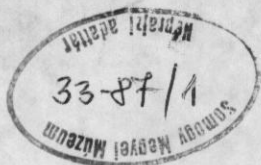
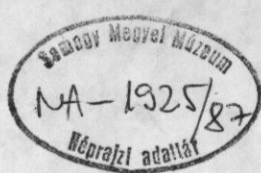

NEPDAJOK, BALLADA, NESE

(TÖRÖK KÖPPÁNY)

Törökkoppány
Somogy m.

Német Ferenc, 1927.
r.k. v.

Kükecske a török idejiből

Hurcuták az emberek, boronyáztak, földet fogasultak vele, mer nagyon nehéz vót, kükecske vót. 1918-ba aztán meggyüttek érte a törökök, akkor tudtuk meg, hogy teli vót arannyal. A templomnak a faránál szokott állni, és túskeboronyára - kökényből fonták - tették rá súlynak, hogy nehezebb legyen és mindenki visszahozta oda, használta a faluba, akinek csak kellett, és az az édeskes, hogy nem törött el. 18-ba meggyütt egy török és kinyitotta kujccsal, ez igaz vót, még vannak üdös emberek, akik látták is. A török elvitte az aranyat belüle, akkor csodálkozott én a falu népe. Hogy annyi éven köröszkül nem tudott eltörni én csak azon csodálkoztam, pedig állandójan hordták, ki a mezőre, föltették a kocsira, ott kinn meg rátették a túskeboronyára és avval boronyálták a földet, de hány meg hány szá holdat, és mégse törött el a kükecske, megmaradt a töröknek a sok arany.

Gáll Éva
1983. IX. 14.

Törökkoppány

Somogy m.

Kass Ferencné 1905. aug.
24- sz: Varga Anna
r.k. v.

Endre báró

Arra alá áll egy nyárfa magába,
Alatta egy juhászlegény furulyál.
Juhászlegény olyan szépen furulyál.
Behallatszik Endre báró ablakán.

Ki is nyilik Endre báró ablaka,
Gyönyörű szép báró lány néz ki rajta.
A báró lány így sóhajt fel magába:
Mért is lettem Endre báró leánya.

Endre báró nyergelteti a lovát,
Fölkeresi a számadó juhászt,
Mégkérdezi legkedvesebb juhászt,
Nem-e látta jaz ő kedves leányát.

Nem láttam én báró uram, ha mondom,
Három hete, hogy oda ja bojtárom.
Három hete hogy oda van bojtárom,
Bizonyosan vele van a kisasszony.

Endre báró hintót küld a lányájér,
Öt-hat csendőrt meg a juhász bojtárér.
Neked lányom kastély van a számadra,

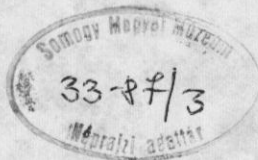
A juhásznak készen áll a bitófa.

Ahol testet leteszik a sirdombra,
Nincsen anyja, aki rája borulna,
Anyja helett ráborul a báró lány,
Még a nap is gyöngyharmatot hullaszt
rá.

Gáll Éva
1983. IX. 13.

Törökkoppány

Somogy m.

Sümegei Györgyné, 1936.

sz: Varga Ibolya

r.k. v.

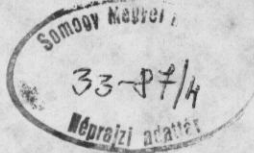
Mese

Eccer vót, hun nem vót, főnyergeltem a fakót. Gondutam, hogy kimegyek a Tisza ~~part~~ partjára. Vót jó fű, jó víz. Jót ittam, jót melegedtem. Közbe elaludtam. Délfelé fölbredtem. Azt a rézangyalát, hova lett a fakó, talán megette a farkas? Arra gyün egy vén banya azt mondja: "Mit szeded itt a répát, retket, csicsókát, nem neked üttem a buborkát!" Fölkapott egy dinnyét, ozt ugy a fejemhő vágott egy tököt, csak ugy rityegett-rotyogott a fejszefoka a hátam közepin.

Gáll Éva

1983. VI. 30.

Törökoppány
Somogy.

Rádi Györgyné, 1919.
sz: Bognár Anna
r.k. v.

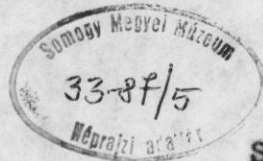
Kalapot a szegre, rezes csákóm eleje,
Főlakasztom.
Barna kislány alatta, kicsi száját a csókra
Igeztetja.
De az anyja tiltja lányom ne légy csalfa.
De a kislány mind hamis, mikor imádkozik is,
a templomba.

Kerek ez a szemle, nem fér a zsebenbe.
Kétfelé kell vágni, úgy kell megpróbálni,
hátha bele férne.

Gáli Éva
1983. VI. 31.

Törökoppány
Somogy m.

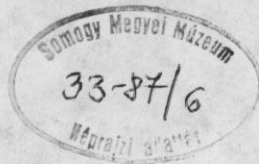

Sümei Györgyné, 1936.
sz: Varga Ibolya
r.k. v.

Olvad a hó, tavasz akar lenni,
De szeretnék tejarózsa lenni.
De szeretnék tajarózsa lenni,
Babám kiskertjébe kinyillani.

Olvad a hó, tavasz akar lenni.
De szeretnék hajnalcsillag lenni.
De szeretnék hajnalcsillag lenni,
Babám ablakába behullani.

Gáll Éva
1983. VI. 30.

Törökkoppány
Somogy m.

Sümei Györgyné, 1936
sz: Varga Ibolya
r.k. v.

Ezt a kislányt esküvőre kísérik,

A fátyolát a fejére fölteszik.

Göndör haja ráomlik a gyöngé vállára,

Jaj, de hamar elmúlik a lánysága.

Ezt a kislányt kísérnék esküvőre,

De elveszett a karikagyűrűje.

Ég a gyertya, előtte a magas feszület,

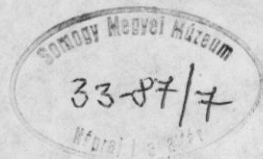
Barna legény, nem esküdök meg veled.

Gáll Éva
1983. VI. 30.

Törökoppány

Somogy m.

Sümei Györgyné, 1936.

sz: Varga Ibolya.

r.k. v.

Kis árokból nagy árokba foly a víz.

Ne menj arra kisangyalom, mer elvisz.

Elviszi ja piros delin szoknyádat,

Mit vesz rád majd a jövő vasárnap.

Én az éjjel, de keveset aludtam.

Egész éjjel a rózsámra gondoltam.

Nem tudom, hogy szeret-e még igazán,

Vagy talán már szebbet talált nálamnál.

Gáll Éva

1983. VI. 30.

Törökoppány
Somogy m.

Sümei Györgyné, 1936.
sz: Varga Ibolya
r.k. v.

Harmatos a kukorica levele,

Koppányi lány világoskék köténye,
Két ujjnyival hosszabb, mind a duhaj szoknyája,
Azt gondolja, így a dűvát Koppányba.

Sárgul már a kukorica levele,
Utoljára voltam nálad az este.
Utoljára fogtam meg az ajtó kikincsét.
Adjon Isten babám sok jó szerencsét.

Gáll Éva
1983. VI. 30.

Törökkoppány

Somogy m.

Sümei Györgyné, 1936.

sz: Varga Iboly

z r. k. v.

Megismenni kinek van szeretője.

Van is annak körül rózsás köténye.

Ki van varrva karikára, rózsára.

Egy koppányi legénynek bosszujára.

Megismerni, akinek van babája,

Van is annak körül rödös gatyája,

Meg van rakva karikára, száz ráncra,

Sok koppányi lány megfordul utána.

Gáll Éva

1983. VI. 30.

Törökkoppány
Somogy m.

Sümegei Györgyné, 1936.
sz: Varga Ibolya.
r.k. v.

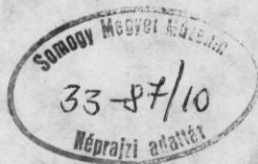
Sötét felhők, vándor felhők tornyosulnak az égen.
Maradásom, maradásom nincs ezen a vidéken.
Az van írva sötét vándor felhőkre,
Isten veled kisangyalom örökre.

Állj meg kislány, barna kislány, beszédem van teveled.
Azt szeretném megkérdezni, szeretsz-e még engemet.
Elhittelek szép szavaidra, hogy mit mondtál.
Mikor nékem páros zsókot osztottál.

Gáll Éva
1983. VI. 30.

Törökoppány

Somogy m.

Sümegei Györgyné, 1936.

sz: Varga Ibolya

r.k. v.

Búra, búra búbánatra születtem,
Nem volt anyám, mégis fölnevelődtem.
Ugy felnőttem, mind erdőbe a gomba,
Volt szeretőm 10 esztendőskoromba.

Azt gondoltam, nem köllök katonának,
Gondját viselöm at édesanyámnak.
De már látom, nem viselöm szegénynek,
Oltalmába hagyom a jó Istennek.

Gáll Éva
1983. VI. 30.

Törölkoppány

Somogy m.

Sümei Györgyné, 1936.

sz: Varga Ibolya

r.k. v.

Hármat tojott a fekete kánya,

Lipitvembe-lapatyomba, darutoll a kalapomba.

Csigabiga kitolta a szarvát,

Szakcsi legény elvette jászmarci anyját,

Lipitvembe-lapatyomba, darutoll a kalapomba.

Gáll Éva

1983. VI. 30.

Törökkoppány

Somogy m.

Sümegei Györgyné, 1936.

sz: Varga Ibolya

r.k. v.

Vetettem ibolyát, várom a kikelését.

Várom a szeretóm hazajövetelét.

Kikelt az ibolya, de nem az a teljes, de nem az a teljes.

Haza jött a szeretóm, az aranyos, kedves.

Annnyi az irigyem, mind a falevele.

Aki énrám haragszik, azt mind egye meg a fene.

Egye meg a fene, egye kezit lábát, az irigyem derekát.

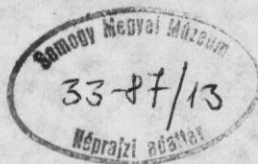
Ahová az irigyem a derekára fölköti a szoknyát.

Gáll Éva

1983. VI. 30.

Törökkoppány

Somogy m.

Aümege Györgyné, 1936.

sz: Varga Iholya

r.k. v.

Ha megunom aranyos életömet,

Fölszántom a virágos kiskertömet.

Belevetem magamat is virágnak,

Aki szeret szakajtson le magának.

Fehér rózsát akartam szakasztani,

De a sötétbe nem tudtam ráakadni.

Három legény akart engem szeretni,

El is akart a csárdából vezetni.

Gáll Éva

1983. VI. 30.

Törökkoppány

Somogy m.

Sümegei Györgyné, 1936.

sz: Varga Ibolya

r.k. v.

Édesanyám kért a jóra, ne menj a csárdaajtóra,
Mer behivnak a jó borra, vasat vrnrk a lábodra.
Azt gonduld mindig így lesz, hogy szeretóm sohase lesz
Dehogynem vót, de még van iy, tenálnadnál szebb is, jobb is.

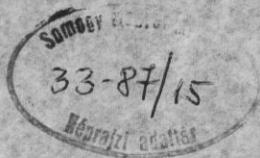
Gáll Éva

1983. VI. 30.

Törökkoppány

Somogy m.

J. K. K. K.
Varga Rudolfné, 1908.

sz: Szabó Katalin

r.k. v.

Rádi Györgyné, 1919.

sz: Bognár Anna, r.k. v.

Templomtornya de magas

Tetejébe van egy köröszt aranyos.

Az a kereszt a koppányi jegyzőjé,

Én meg vagyok a kedves szeretőmé.

A koppányi falu végén van egy tó,

Abba fürdik 3 fekete rigó,

A rigónak mind kitépem a tollát,

Elszeretem a falu legszebb lányát.

A koppányi falu végén van egy fa,

Ahoz van a kispeljlovam csatolva.

Sárga zsinyór fövidre van eresztve,

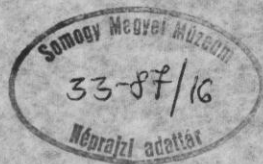
Kisangyalom, rég el vagy felejtve.

Gáll Éva

1983. VII. 30.

Törökkoppány

Somogy m.

Főszereplő
Varga Radolfné, 1908.

sz: Szabó Katalin

r.k. v.

Rádi Györgyné, 1919.

sz: Bognár Anna

r.k. v.

Ablakomba két kiscsirke,

Egyik kokas, másik jérce.

Huzd rá rumosan, tegye rá,

Tegye rá, a borát rakja rá,

De csinossan.

Gáll Éva

1983. III. 30.